

[Rahbæk Møller]

endnu ikke set den rette bekendtgørelse, og ingen ved reelt, om problemet faktisk er løst.

Destabilisering er atter det rette ord for ministerens måde at håndtere situationen på.

Derfor er vi medstillere til den dagsorden, som hr. Frank Jensen allerede har fremsat.

Afslutningsvis har jeg et spørgsmål til ministeren, hvis han har tid til at lytte. Han sagde, at forespørgerne ikke havde ønsket at bidrage til udformningen af nye optagelsesregler. Jeg erindringer ikke, at SF har fået invitation til en drøftelse herom, og slet ikke, at en sådan invitation er blevet afslået. Ministeren bedes hjælpe mig med at genopfriske min hukommelse, den er åbenbart dårlig; hvis ministeren ikke – jeg havde nær sagt som sædvanlig – var yderst upræcis i sine udtalelser.

Niels Højland (FP):

For at skabe en indlæringsvinkel vedrørende optagelseskriterier på de videregående uddannelser vil vi først komme med vores principielle holdning til de videregående uddannelser.

Vores opfattelse er, at hvis vi forestiller os, at optagelsen til visse videregående uddannelser fuldkommen blev standset de næste 10 år, ville overskuddet af langvarigt uddannede alligevel vokse på grund af det store antal unge, der allerede befinder sig i uddannelsessystemet på nuværende tidspunkt.

Danmark må og skal erkende de barske kendsgerninger, der tydeligt afspejler sig, må og skal erkende, hvorfor der er ført en fundamentalt fejlagtig uddannelsespolitik herhjemme i de seneste årtier. Der er sket det, at Folketingets flertal har brugt økonomiske midler uden hensyntagen til balancen mellem udgifterne til uddannelsesforbruget og de indtægter, et erhvervsliv har mulighed for at skabe. Den kendsgerning afspejles også tydeligt i den store gældsætning, som vi har.

For os at se bruger vi alt for store ressourcer til uddannelsesforbruget, og disse er medvirkende til at øge omkostningsniveauet, så bl.a. vor konkurrenceevne yderligere forværres.

Det er ligeledes Fremskridtspartiets opfattelse, at opretholdelsen af vore eksisterende universiteter er alt for stor en bekostning og dermed også en belastning for vort samfund i betragtning af landets størrelse og ressourcer.

Der skal efter vores opfattelse foretages en væsentlig begrænsning af universiteternes til-

budsaf. Nogle af disse skatteyderbetalte uddannelser må betegnes som luksus, og de bør derfor ophøre, samtidig med at specielle uddannelser henvises til udenlandske universiteter, hvor der kan tilbydes en højere kvalitet end den opnåelige i et lille land som Danmark.

Det, der her er sagt, fører os hen til, at vi naturligvis går ind for en adgangsbegrænsning til de videregående uddannelser. Vi har en adgangsbegrænsning i dag, men vi mener, at den yderligere bør skærpes. Tidligere havde vi ingen adgangsbegrænsning til disse videregående uddannelser; hvis man bare havde bestået studentereksamen eller hf-eksamen eller en tilsvarende eksamen, kunne man starte på et universitet eller ved en anden højere læreanstalt.

Som vi ved, indførte vi i sommeren 1977 en adgangsregulering til visse videregående uddannelser, og denne regulering blev således, at der i de fleste fag, f.eks. medicin, samfundsfag, sociologi og andre humanistiske fag, skete en begrænsning i antallet af studiepladser, mens der i andre fag, herunder især de tekniske og fysiske fag, blev flere studiepladser. Når vi ser på studieåret 1989-1990, blev der optaget ca. 29.500 ved de videregående uddannelser, hvilket var det største antal nogen sinde.

Når vi taler om reglerne for adgangsbe- grænsning, er de i dag ikke ens ved alle fag. Generelt kan vi sige, at adgangsbe- grænsning især bygger på eksamenskarakterer. Det er ikke noget, der efter Fremskridtspartiets opfattelse er rigtigt. Man bør understrege vigtigheden af, at den almene erhvervs erfaring hos den pågældende ansøger også vurderes som noget positivt ved optagelsen til en videregående uddan- nelse.

Fremskridtspartiet ønsker at indføre stop- prøver. Det er vores generelle holdning, at det vil være den helt rigtige måde med hensyn til kriterierne for optagelse til de videregående ud- dannelser. Uanset hvad den pågældende stu- dieansøger har eller ikke har, bør man naturlig- vis indføre stopprøver generelt. Det gør, at der allerede tidligt i uddannelsesforløbet afholdes prøver, som så kan danne baggrund for, om man kan fortsætte sin uddannelse.

Efter vores opfattelse må man også gøre sig klart, at det danske samfund med dets skran- tende økonomi i de næste årtier stort set ikke kan give plads til skatteyderfinansiering af flere akademikerfag end de lægelige, de teknologi- ske og de eksportorienterede fag.